

[Ole Olsen.]

18. februar, Folketingstidende, sp. 6170-6173⁷ og ministeren gav ved samme lejlighed udtryk for sin store modvilje mod subsidier. Jeg vil da gerne selv sige — og sige på mit partis vegne — at vi er også principielt modstandere af subsidier. Vi vil også helst have, at subsidierne blev afviklet rundt omkring i hele verden, men det er nu nok et spørgsmål, om subsidierne internationalt set ikke er kommet for at blive.

Af handelsministerens svar på mit spørgsmål fremgik det også, at det ikke så særlig godt ud med den afvikling, som der tidligere er aftalt i EF. Tværtimod er der i nogle lande kommet nye subsidier til, helt på tværs af de løfter, der er givet.

Den ordning, SF med dette forslag til folketingsbeslutning har fremlagt, har den fordel, som det også rigtigt er blevet påpeget af hr. Wilhjelm, at den intet har med subsidier at gøre, og jeg forstår ikke, at alle borgerlige, var jeg lige ved at sige, men alle, der sagde nej til forslaget, lige fra skatteministeren til ordførerne for de andre partier, blev ved med at tale om subsidier, for det er det stik modsatte, der sker her. Som hr. Wilhjelm sagde, fjerner vi i virkeligheden nogle subsidier fra rederierne.

SF er heller ikke fremmed for andre former for støtte, såmænd heller ikke selv om det skulle være i uoverensstemmelse med de regler, der gælder i EF og OECD. Jeg synes nok på baggrund af det, der er sagt om, hvor stygt det ville være, hvis vi syndede imod de forskellige internationale regler, at der er grund til at komme med en generel bemærkning, og den skal gå ud på, at hvis vi indfører ulovlige ordninger, så ville vi bestemt ikke være det eneste land, der lever i synd. Vi er nok i lidt for høj grad inden for EF og OECD blevet klassens artige dreng, måske i så høj grad, at vi også snart må betragtes som klassens dumme dreng. Medens man i andre lande har udbygget subsidierne til skibsværfter, så er der jo sket det her i landet, at vi for ikke så lang tid siden faktisk har indskrænket, hvad man kan kalde subsidier. Indtil udgangen af 1969 med virkning for skibsbygninger her i landet, som blev færdige i 1973, var der adgang til i byggetiden at opnå lån til den særlig lave rente, der nu først er gældende for skibenes finansiering fra leveringen. I byggeperio-

derne må værfterne nu låne til markedsrente. En tilbagevenden til de tidligere gældende regler vil være rimelig og vil næppe stride mod de internationalt gældende regler.

Men jeg skal slutte af. Jeg finder det overflødig at gennemgå de enkelte ordføreres indvendinger, for de har faktisk stort set sagt det samme.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Kun et par bemærkninger. Der var et konkret spørgsmål fra hr. Jørgen Jensen. Det gik på, hvad man havde gjort for at forhindre offentlige køb i udlandet. Jeg er ikke i stand til at besvare spørgsmålet, er ikke forberedt på det; det knytter sig, så vidt jeg kan se, heller ikke til det forslag, vi har til behandling. Det er klart, at handelsministeren vil være i stand til at besvare spørgsmålet, men jeg kan ikke besvare det i dag.

Jeg synes, det var interessant at høre hr. Jørgen Jensen konstatere, at det var et rigtigt argument, der har været fremført, at hvis en afgørelse af, hvilke landes skibsindustri der skal klare sig, kommer til at afhænge af støtteordninger, så har vi ingen mulighed for at klare os. Det synes jeg var interessant, også i betragtning af de bemærkninger, der senere kom fra hr. Wilhjelm og hr. Ole Olsen.

Jeg talte ikke meget om subsidier i mit første indlæg. Jeg gav udtryk for de bestræbelser, vi fra dansk side i en række internationale organer har gjort for at få afviklet andre landes støtteordninger. Det er hævet over enhver tvivl, at hvis vi gennemfører en ordning, der ensidigt er til gunst for dansk skibsværftindustri, så vil det vanskeliggøre de bestræbelser på internationalt plan. Så kan det blive en strid om ord, om det er en begrænsning af subsidierne, som hr. Wilhjelm og hr. Ole Olsen var inde på. I den udstrækning det bliver en begrænsning af subsidierne, bliver det ikke til øget støtte og øget beskæftigelse på danske skibsværfter. Jeg går ud fra, at sigtet ikke er, at man ikke skal bruge de midler, der står på investeringsfondskonti osv.; jeg går ud fra, at sigtet, som det står i bemærkningerne til forslaget, er, at pengene skal bruges til at entre andre skibe på danske værfter.